

saaledes kommer i Overensstemmelse med Kirke- og Underviisningsministeriets Circulaire af 26de October 1858, der indeholder en nærmere Forklaring med Hensyn til Indretningen af „De Fattiges Kasse“, og der har dette Ministerium i Post 3 udtrykkelig udtalt, at „hvor flere Sogne ere forenede under eet Pastorat, anseer Ministeriet det for rettest, at der for hvert Sogn vælges en særskilt Bestyrelse for de Fattiges Kasse,“ saaledes, at der altsaa er een Fattiges Kasse i hvert Sogn. Dette har Udvalget meent at maatte ansee for en officiel Fortolkning af Loven, saaledes at, om der end undtagelsesvis skulde findes Afvigelser derfra, dette dog maatte være at betragte som det mindre Correcte, og at derimod det, som maatte ansees for den rette Fortolkning af Loven og altsaa den Ordning, man ved i vor Lov at omtale den anden maatte forudsætte indført, var den, som Circularet af 26de October 1858 har givet. At man altsaa er gaaet ud fra, at der var een Fattiges Kasse i hvert Sogn, er kun i Medfør af selve vedkommende Ministeriums Fortolkning, men dette vilde jo forøvrigt med overordentlig stor Værdighed kunne forandres i dette Forslag. Hvad nu den høitagtede Ministers Forslag angaaer, da er det ganske vist, at de to af dem indeholde Realitetsændringer, idet nemlig det ene ændrer Minimumsbestemmelsen for Udsalg af Brændevin fra 1 Pægel, som Udvalget har foreslaaet, til $\frac{1}{2}$ Pot. Med Hensyn hertil kan jeg ikke sige Andet, end at vi ganske maae overlade til Thinget her at afgjøre, hvilke af disse Bestemmelser det anseer for den rigtigste, idet nemlig Udvalget selv har havt Spørgsmaalet om $\frac{1}{2}$ Pot under Overvejelse, men ved denne Sag, ligesom ved den anden Bestemmelse om Afgiften, er bleven staaende ved en Slags Overenskomst, saaledes at man har meent her at kunne tilraade en Pægel som Minimumsmaal. — Med Hensyn til Nr. 4, da har den ærede Minister gjenoptaget Udvalgets oprindelige Forslag, og jeg har i saa Henseende allerede udtalt, at Udvalget er kommet til den Erkjendelse, at 150 Rd. som Afgift for Næringsbeviset kan ansees for en brugelig Position for en saadan Størrelse af Afgiften, som i det Væsentlige vil opfylde

Lovens Hensigt; om der end kan være Meninger for, at den burde sættes noget lavere, saa kan der ogsaa være Meninger for, at den burde sættes noget højere; det er jo en reen Skjønssag. At det i nogen meget væsentlig Grad vilde indskrænke den nødvendige Oprettelse af Brændeviinsubsalg, der maatte ansees for at kunne stifte Nytte i en Commune, kan jeg ikke anerkjende, selv om denne højere Position blev antagen. Seg vil indrømme, at det naturligvis er lettere at oprette Udsalg, naar Afgiften bliver lavere, men jeg mener, at hvor der er en virkelig Trang til saadanne, det vil sige, hvor en Forretning kan drives med en saadan Fordeel, som kan ansees passende, der vil den Forffjel eengang for alle at give en Afgift af 50 Rd. mere, ikke gøre noget Væsentligt til eller fra. Seg maa henvende Opmærksomheden paa, at ved Oprettelsen af Udsalg har den, der etablerer sig, adfærdige andre Udgifter, der mindst ramme hans Virksomhed som Udsælger af Brændevin. En Detaillist, der skal have Boutiksindretning etc., kommer ikke let dertil, uden at yde et Udlæg af Udgifter dertil og til forskjelligt andet Inventarium, som selv i en meget simpel Forretning vil udgjøre mindst det samme Beløb, som her er Tale om, og i mange Tilfælde meget mere. Hertil kommer en anden Betragtning, og det er den, at den Bestræbelse, der paa de forskjellige Steder har været efter at faae Bevilling til Brændeviinsubsalg, efter min For mening har været saa stor, at de Vedkommende, som ansøgte derom, med Fornøielse vilde have givet et langt betydligere Beløb end det, hvorom der her er Tale, og ihvorvel denne Stræben navnlig efter at give et større Bidrag jo ganske vist bliver noget mindre, naar denne Næring bliver givet fri, medens det tidligere mere eller mindre var et Privilegium, saa kan det dog ikke betvivles, at den Afgift, her er foreslaaet, ogsaa er saameget mindre, end man under andre Omstændigheder vilde have givet, at man ikke kan kalde den for høj. Den ærede Minister sagde, at hans øvrige Forslag kun væsentlig vare Redaktionsforandringer, men der er dog eet Forslag, for hvis Vedkommende jeg ikke kan anerkjende dette, og det er det Forslag, der er opført under Nr.